

Timo Rautiainen & Trio Niskalaukaus, Lintu

tuskin tunnen hnt ja kuitenkin
tuln hnt tapaamaan
hn on niin kovin kaunis vielkin
kun kntyy minua katsomaan

tm y on minulle viimeinen
kuulen hnen sanovan
olen sairas ja vsynyt ihminen
ja siksi lhte haluan

sin tiedt jo jotakin elmst
jotain tiedn minkin
kun vain uskallat lakata pelkmst
paratiisin saat takaisin

hn viel jatkaa kynelet silmissn
sanaa jokaista painottaen
hn pit kttni tiukasti kdessn
ja sanoo silmiin katsoen:

en kadu ketn niist, joita syliini suljin
heit sentn rakastin
itken kaikkia niit
joiden ohitse kuljin
joita vistin ja pakenin

sill aina kun ihmisen lhelle pstin
lysin lhelle itsekin
mutta jos itseni
varjelin ja sstelin
heti eksyin ja palelin

hnen katseensa sammuu, hn huokaisee
hnen otteensa raukeaa
siin samassa silmi hikisee
ja huoneen ikkuna aukeaa

kun jlleen katson hnt, hn muuttunut
onkin linnuksi edessin
ja linnun siipe puhtaana valkoista
min pidnkin kdessin

lintu nousee ja lentoon jo lehahtaa
min paikalle yksin jn
hahmo taivaan korkeuksiin loittoaa
huone humisee tyhjyyttn

istun hiljaa viel ja muistelen
hnen viime sanojaan
niit puolineen toistelen
kun hn on mennyt menojaan:

en kadu ketn niist, joita syliini suljin
heit sentn rakastin
itken kaikkia niit, joiden ohitse kuljin
joita vistin ja pakenin

sill aina kun ihmisen lhelle pstin
lysin lhelle itsekin
mutta jos itseni varjelin ja sstelin
heti eksyin ja palelin